

Cô Huệ

Mái tóc dài, tính cách mềm mại, dịu dàng và đặc biệt duyên dáng, nữ tính, đó là tất cả những gì người ta hay hình dung về các cô giáo. Vì vậy, khi cô Huệ đứng trước mắt tôi với mái tóc “đờ mi gác xông”, vóc dáng cao to và vững chắc, mạnh mẽ và hào sảng, tôi đã không khỏi bất ngờ và trầm trồ. Đúng là tôi đã quá cù kẽ khi luôn “đóng đinh” ngoại hình truyền thống của một nữ nhà giáo, bởi cô Huệ là một “tuýp” người rất mới, quyết đoán, mạnh mẽ, không chỉ dạy chữ, dạy nghề cho các em học sinh, mà còn tạo nên một hình mẫu về một phụ nữ có cá tính.

Sinh năm 1959, nhà giáo ưu tú Nguyễn Thị Huệ, giáo viên Trường Cao đẳng Cơ khí Luyện kim thuộc Bộ Công Thương là một phụ nữ can đảm. Thuở nhỏ, cô học trò quê ở Hoằng Long, Hoằng Hóa, Thanh Hóa, nhà rất nghèo nhưng vô cùng hiếu học. Trong rất nhiều môn học, Huệ thích học nhất môn Sinh vật và vì vậy, cô thủ sức thi vào Trường Đại học Y khoa Thái Bình. Tính lạc quan, luôn nhìn cuộc sống một cách tích cực đã tiềm ẩn trong con người nhà giáo ưu tú Nguyễn Thị Huệ và đôi khi đó cũng chính là một điểm tựa vô hình giúp cô vượt qua khó khăn. Nhớ lại ngày ấy, việc thi trượt đại học cũng làm Huệ buồn đói chút nhưng không nản chí, điểm của cô đủ sức đỗ vào Trường Trung cấp Cơ khí Luyện kim. Thực tế lúc đó Huệ chỉ hiểu biết lờ mờ về ngành luyện kim thô, nói gì đến sự say mê, nhưng khát vọng được tiếp tục đi học để thoát nghèo, thoát khổ chính là động lực duy nhất để cô theo đuổi sự học. Ngày vào trường, cô vùi đầu học một cách chăm chỉ, nghiêm túc đến mức khiến cho bạn bè và những người quen biết cô không khỏi cảm thấy kỳ lạ bởi họ cho rằng, học nghề tại một trường cao đẳng không cần phải lao tâm khổ tứ đến thế. Nhưng Huệ chẳng quan tâm. Tinh khí quyết liệt và dám làm, dám chịu lúc này đã rõ nét hơn trong cô. Thật thú vị, nét tính cách đặc biệt của cô gái xứ Thanh bướng bỉnh không biết từ lúc nào đã rơi vào “tâm ngắm” của một thầy giáo đang trực tiếp giảng dạy lớp cô – thầy Nguyễn Văn Thật tráng trổ, thư sinh. Tình cảm này được khơi nguồn từ tình đồng hương hay từ sự cảm mến một cô học trò chăm chỉ, mắt luôn nhìn thẳng, hay từ điều gì khác, người trong cuộc đến bây giờ vẫn không thể lý giải nổi, chỉ biết Huệ đã đón nhận với sự ngỡ ngàng, trân trọng. Tình cảm đó được hai người vun đắp cho đến tận ngày Huệ tốt nghiệp. Nguyễn Thị Huệ khác những học sinh khác là cô có định hướng rất rõ ràng

Vợ chồng thầy Thật cô Huệ, cặp đôi nhà giáo lý tưởng của khối trường thuộc Bộ Công Thương

trong việc học, chính vì vậy, Huệ tốt nghiệp loại ưu và được giữ lại trường. Tình đồng nghiệp và tình yêu đã song hành đưa cô vượt qua mối tình thầy trò với một kết cục có hậu: Hai người kết hôn ngay sau khi Huệ nhận bằng tốt nghiệp.

Ở lại Trường Trung cấp Cơ khí Luyện kim, 6 năm trời làm kỹ thuật viên hướng dẫn thí nghiệm hóa cho các em học sinh, ngôi trường ngày nào còn xa lạ thế, giờ đã trở thành ngôi nhà lớn của gia đình cô Huệ - thầy Thật. Thời gian trôi qua, những nom nót của một học sinh khoa Luyện kim đã không còn, thay vào đó là một cô giáo, một phụ nữ, một người vợ, người mẹ trưởng thành. Được phân công làm giáo viên dạy lý thuyết ở tổ luyện kim màu, cô Huệ bắt đầu cuộc đời giáo viên dạy nghề một cách say sưa. Không ngừng trau dồi kiến thức, đọc nhiều và học nhiều, đặc biệt, quyết không biến mình thành một “cái máy nói”, cô giáo Huệ luôn sắp xếp cho mình, cho đồng nghiệp và các em học sinh những chuyến đi thực tế, xuống khu Gang thép Thái Nguyên, vào trong lò cán thép công suất 30 vạn tấn, lên các xí nghiệp tận Lào Cai, tận mắt chứng kiến những sản phẩm được ra đời từ công nghệ luyện kim... Cô đã đem hết cả niềm say mê, yêu nghề, tự hào về một công việc, một ngành nghề nặng nhọc nhưng vô cùng

quan trọng với sự phát triển của đất nước truyền đạt lại cho biết bao thế hệ học sinh của Trường. Cô lôi cuốn các em bởi những tiết học luôn đầy ắp thực tế. Học sinh ngành luyện kim thật khó có thể cưỡng lại sức hút trước những tiết học của cô. Vì vậy, năm 2000, trong đoàn đón cô Huệ trở về từ cuộc thi Giáo viên dạy giỏi toàn quốc mà cô đạt giải Nhất môn Công nghệ luyện kim màu, ngoài những người thân, còn có rất nhiều những học sinh yêu quý, thân tượng cô...

Hơn 20 năm giảng dạy, những kiến thức, kinh nghiệm của cô Huệ đã được đúc kết thành nhiều bộ giáo trình được Trường Cao đẳng Luyện kim cho in ấn và lưu hành, có thể kể ra đây như: Kỹ thuật chuyên môn luyện thiếc, luyện đồng, luyện kẽm, kỹ thuật chuyên môn về hóa phân tích, trang bị đo lường, đĩa VCD về các quá trình sản xuất luyện kim... Trường Trung cấp Cơ khí Luyện kim ngày nào đã được nâng cấp thành Trường Cao đẳng Cơ khí Luyện kim. Chất lượng dạy và học của thầy trò Nhà trường ngày càng tốt hơn, học sinh của Trường sau khi tốt nghiệp đã được nhiều cơ quan, xí nghiệp đến mời về làm việc và hầu hết đều trở thành cán bộ kỹ thuật nòng cốt, đó là niềm vui, niềm tự hào không chỉ của cô Huệ mà còn là của Trường, của tập thể giáo viên Nhà trường. Người thầy, người bạn đời của cô, nhà giáo ưu tú Nguyễn Văn Thật, cũng là Hiệu trưởng của Trường trong một thời gian dài, đã luôn đi bên cạnh, động viên, hỗ trợ cô mỗi khi cần thiết. Cặp đôi thầy- trò, chồng- vợ cùng chí hướng và lý tưởng rất đáng trân trọng trong khối Giáo dục - Đào tạo thuộc Bộ Công Thương.

Tôi hỏi thầy Thật: "Thầy trọng nhất tính cách nào ở cô?". Thầy trả lời giản dị: "Sự lạc quan trước cuộc đời". Thì ra là vậy. Suy nghĩ chân thành của người bạn đồng hành suốt cuộc đời cô Huệ tự nó đã nói lên tất

cả. Rồi thầy nhớ lại hồi cô bị mắc một chứng bệnh lạ, lúc đó còn chưa nhiều người biết, bây giờ nó được gọi là lupus ban đỏ, một bệnh liên quan đến hệ miễn dịch. Mắc bệnh này thì hệ miễn dịch mất khả năng phân biệt lạ-quen, nó quay ra chống lại chính mình bằng cách sinh ra các kháng thể chống lại tế bào của hầu hết các cơ quan. Cô phải điều trị ở Bệnh viện Bạch Mai - Hà Nội một thời gian dài. Bình thường cô không mấy khi đau ốm, vậy mà lúc ốm thì lại là ốm nặng, có lúc tưởng đã không qua khỏi khiến người thân của cô vô cùng lo lắng, sợ hãi. Vậy mà, trong suốt quá trình nằm trên giường bệnh, tính cách lạc quan, luôn nhìn mọi vấn đề một cách tích cực vẫn ngự trị kiên hãnh trong cô. Ngoài thuốc thang, ăn uống, cô Huệ đã chiến đấu với bệnh tật chỉ với một thứ vũ khí duy nhất đó. "Tôi thực sự khâm phục cô ấy. Nếu là tôi chưa chắc đã làm được như vậy. Thật kỳ diệu, cuối cùng thì cô ấy đã chiến thắng!", thầy Thật xúc động nói. Ngày đón cô bình phục về nhà, ngoài những người ruột thịt, lại là rất nhiều những học sinh yêu quý của cô. Trong đó có một cậu học sinh, tay cầm khư khư một túi quà, mang tới cô và nói: "Em đến bệnh viện thì mới biết cô đã được về. Trứng này em xin của mẹ. Cô cố gắng bồi dưỡng cho mau khỏe!". Nước mắt chứa chan trên khuôn mặt cô giáo và cậu học sinh cả biết một thời...

Cô Huệ nói rằng, bệnh tật, thành công, thất bại hay bất kể cái gì cũng do mình tạo ra. Vì vậy, chẳng có lý do gì mà mình không nắm lấy quyền chủ động mà chiến thắng, mà muốn chiến thắng thì phải lạc quan và tin tưởng vào chính mình. Những điều cô Huệ nói ai cũng biết, nhưng để làm được thì phải trải qua rất nhiều phấn đấu, tôi luyện và đúc kết cho mình thành những bài học lớn trong cuộc đời. Nhà giáo ưu tú Nguyễn Thị Huệ là một con người nói được, làm được như thế đó.♦

Lê Hằng - Minh Thúy

Ứng phó với biến đổi khí hậu: Trên mỗi tuyến đường

Giao thông vận tải cũng là một trong những tác nhân gây biến đổi khí hậu. Khí thải giao thông là nguồn gây ô nhiễm không khí chính ở đô thị, chiếm 13% tổng lượng phát thải khí nhà kính toàn cầu. Mới đây, Viện Chiến lược chính sách Tài nguyên và Môi trường đã xây dựng một chiến lược phát triển giao thông vận tải bền vững về môi trường từ nay đến năm 2020 với một số chỉ tiêu sau: Giảm hàm lượng bụi lơ lửng phát sinh đạt tiêu chuẩn, giảm nồng độ khí thải SO₂, NO_x, VOC tại Hà Nội và TP.HCM; Xây dựng lộ trình áp dụng tiêu chuẩn khí thải đối với xe cơ giới đạt tiêu chuẩn Euro 3 vào năm 2010 và Euro 4 vào năm 2017; Tỷ lệ nhiên liệu sạch sử dụng đạt 10% trên tổng số nhiên liệu tiêu thụ; Kiện toàn mạng lưới quan trắc chất lượng không khí, gia tăng tỷ lệ người sử dụng phương tiện giao thông công cộng ở các thành phố lớn đạt 50%, sử dụng phương tiện giao thông phi cơ giới đạt 35%.

Tuy nhiên, trước mắt, cần có một sự quy hoạch tổng thể về giao thông cũng như quản lý nhu cầu đi lại của người dân để giảm thiểu lượng xe cá nhân, từ đó hạn chế nồng độ bụi thải ra cũng như tiếng ồn và tai nạn trên đường phố.

Nghiêm Liên